

Rapport

Een onderzoek naar een klacht over de regionale politie-eenheid Oost-Brabant, het Openbaar Ministerie, de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst en de Belastingdienst.

Oordeel

Op basis van het onderzoek vindt de Nationale ombudsman de klacht gegrond.

Datum: 16 februari 2016

Rapportnummer: 2016/015

AANLEIDING

Verzoeker werkt bij de Belastingdienst en zijn zoon heeft een eigen bedrijf. In oktober 2010 wordt het bedrijfspand van verzoekers zoon doorzocht door de politie, omdat de zoon werd verdacht van witwassen. Hierbij waren ook medewerkers van de Belastingdienst aanwezig. Verzoeker stelt dat hij op verzoek van zijn zoon naar het bedrijfspand is toegegaan om te voorkomen dat de politie schade zou aanrichten. De bij de doorzoeking aanwezige medewerkers van de Belastingdienst, herkenden verzoeker als collega. De politie stelt dat verzoeker de doorzoeking heeft verstoord. Daarnaast is in een proces-verbaal van de politie weergegeven dat verzoekers zoon heeft verklaard dat verzoeker de administratie verzorgde voor zijn bedrijf. Volgens verzoeker hebben de politie, het Openbaar Ministerie en/of de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (FIOD) informatie over hem verstrekt aan zijn werkgever in verband met het strafrechtelijk onderzoek tegen zijn zoon. Verzoeker stelt dat hij vervolgens ter verantwoording is geroepen door zijn werkgever en hij uiteindelijk is gestraft met een overplaatsing en het inleveren van salaris.

KLACHT

Verzoeker klaagt erover dat de politie, het Openbaar Ministerie en/of de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst informatie over hem hebben verstrekt aan zijn werkgever, de Belastingdienst. Hierbij gaat het om informatie die verband hield met een strafrechtelijk onderzoek tegen verzoekers zoon.

Verder klaagt verzoeker erover dat de Belastingdienst op het interne BOBweb heeft meegedeeld dat hij vanwege schending van de integriteit is geschorst en hem de toegang tot de dienstgebouwen is ontzegd.

BEVINDINGEN

Ten aanzien van de informatieverstrekking

Standpunt verzoeker

Verzoeker stelt dat aan zijn werkgever in ieder geval twee processen-verbaal zijn verstrekt (een proces-verbaal van 2 december 2010 en een proces-verbaal van 8 december 2010). Volgens verzoeker staat ten onrechte in deze processen-verbaal dat hij de administratie voor het bedrijf van zijn zoon verzorgde en verzoeker zich tijdens de doorzoeking laakbaar had opgesteld. Volgens verzoeker zijn alleen de voor hem belastende processen-verbaal aan zijn werkgever verstrekt en is een voor hem ontlastend proces-verbaal niet aan de Belastingdienst verstrekt. In dit proces-verbaal was weergegeven dat een boekhouder de administratie voor het bedrijf van de zoon deed. Verzoeker is van mening dat verstrekking van privacygegevens pas kan plaatsvinden na een weloverwogen beslissing. Volgens verzoeker heeft in zijn geval geen weloverwogen beslissing plaatsgevonden. Daarom is zijn privacy op grove wijze geschonden.

Verzoeker vindt het opvallend dat de Belastingdienst informatie opvraagt namens de FIOD en de FIOD gegevens opvraagt namens de Belastingdienst. Verzoeker stelt dat de politie niet heeft aangegeven op welke grond en waarom de informatie aan zijn werkgever is verstrekt. Volgens verzoeker blijkt nergens uit dat een zorgvuldige afweging is gemaakt bij het verstrekken van de gegevens door de politie aan de FIOD. Verder stelt verzoeker dat onduidelijk blijft wie welke informatie heeft verstrekt. Verzoeker geeft aan dat hij een betrokken en bezorgde vader is en hij in oktober 2010 in die hoedanigheid heeft gehandeld. Verzoeker vindt dat hij integer heeft gehandeld en hem strafrechtelijk en disciplinair niets kan worden verweten.

Standpunt minister van Financiën

Naar aanleiding van het onderzoek van de Nationale ombudsman heeft de minister van Financiën het volgende laten weten. Aan verzoeker was meegedeeld dat hij tijdens de doorzoeking van het bedrijfspannend van zijn zoon geen toegang had tot het pand. De bij de doorzoeking aanwezige medewerkers van de Belastingdienst hebben geconstateerd dat verzoeker, die bij hen bekend was als collega, aanwezig was op het bedrijfsterrein waar de doorzoeking plaatsvond. De politie heeft in een proces-verbaal weergegeven dat verzoeker opstandig reageerde en zou hebben gezegd dat hij kapitaal in de onderneming had ingebracht en dus belanghebbende was. Later zag de politie dat verzoeker zich toch in het bedrijfspannend bevond. Vervolgens is de politie met verzoeker in gesprek gegaan en heeft zij verzoeker – onder protest – naar buiten begeleid. Nadat de politie een aantal dagen later contact had opgenomen met de boekhouder van het bedrijf van de zoon, bleek dat verzoeker de boekhouder al op de hoogte had gebracht van het feit dat de politie wel langs zou komen voor de administratie. Bij de evaluatie van de doorzoeking is het voorgaande besproken. Vervolgens hebben medewerkers van de Belastingdienst hun ervaringen bij hun leidinggevende gemeld. Aangenomen mag worden dat de leidinggevende het Managementteam van de Belastingdienst over de ervaringen tijdens de doorzoeking heeft geïnformeerd.

Op 24 november 2010 heeft de Belastingdienst het OM op grond van artikel 55 Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR, zie Achtergrond) verzocht om gebruik te mogen maken van de gegevens die voorhanden zijn bij de politie. Dit verzoek was in het kader van de heffing en inning van rijksbelastingen. Nadat het OM dit verzoek had beoordeeld, heeft de politie de verzochte informatie aan de Belastingdienst verstrekt. De verstrekking zag op alle voor de heffing en inning noodzakelijke gegevens die beschikbaar waren bij de politie en betrekking hadden op de in de vordering genoemde bedrijven en personen, onder wie verzoekers zoon en diens bedrijf. Aangenomen mag worden dat onder andere de processen-verbaal van 2 en 8 december 2010 toen zijn verstrekt.

Een aantal weken later heeft de Belastingdienst het OM twee verzoeken om informatie over verzoeker gestuurd. Het eerste verzoek om informatie zag op een mogelijke schending van de integriteit door verzoeker. Aanleiding voor dit verzoek was het optreden

van verzoeker tijdens de doorzoeking. Het tweede verzoek om informatie had primair tot doel de mogelijke strafwaardige betrokkenheid van verzoeker te beoordelen. In december 2010 belde de Belastingdienst de FIOD en deelde mee dat de naam van verzoeker in twee witwasonderzoeken van de politie naar voren was gekomen. Verzoekers zoon zou verdachte zijn in deze onderzoeken en hij zou hebben aangegeven dat verzoeker bij alle zakelijke besprekingen aanwezig zou zijn geweest en hij diverse zaken zou hebben geregeld.

Het OM stelt dat op het informatieverzoek ten aanzien van een mogelijke schending van de integriteit mondeling afwijzend is gereageerd. Een vastlegging hiervan is in het dossier van de Belastingdienst niet aangetroffen. Het OM is wel akkoord gegaan met het verstrekken van gegevens aan de FIOD ten aanzien van de mogelijke strafwaardigheid van verzoeker. Dit blijkt uit een handgeschreven aantekening in het dossier van het OM van 11 januari 2011. Uit de aantekening blijkt niet welke gegevens er destijds exact zijn verstrekt. De politie heeft in januari 2011 op grond van artikel 15 van de Wet Politiegegevens (WPG, zie Achtergrond) een proces-verbaal van 2 december 2010 en een proces-verbaal van 8 december 2010 aan de FIOD verstrekt. In januari 2011 verzocht de Belastingdienst telefonisch aan de FIOD om de informatie die de FIOD van de politie had gekregen aan de Belastingdienst te verstrekken, omdat verzoeker zeer waarschijnlijk plichtsverzuim zou kunnen worden verweten. Vervolgens heeft de FIOD het OM schriftelijk verzocht om toestemming voor de verstrekking van de processen-verbaal van 2 en 8 december 2010. Hierop heeft het OM laten weten dat aan de gevraagde informatieverstrekking geen strafvorderlijke belangen in de weg stonden en de FIOD een eigen afweging zou moeten maken of tot verstrekking kon worden overgegaan. Daarna heeft de FIOD de twee processen-verbaal aan de Belastingdienst verstrekt. Hierbij zijn ook enkele met de verstrekking verband houdende documenten verstrekt. De verstrekking vond plaats op grond van artikel 19 van de WPG (zie Achtergrond).

Nu het OM had aangegeven dat opsporings- en vervolgingsbelangen zich niet verzetten tegen de verstrekking, is de FIOD ervan uitgegaan dat daarmee de formele instemming van het bevoegd gezag voor de verstrekking was verkregen. Vervolgens was het aan de FIOD om te beoordelen of de gegevens op grond van een zwaarwegend algemeen belang konden worden verstrekt. Volgens de FIOD was dit het geval omdat:

- verzoeker medewerker was van de Belastingdienst en hij actief betrokken was bij het voeren van de administratie van het bedrijf van zijn zoon en deze administratie vermoedelijk frauduleus was.
- Er ernstige twijfels bestonden of verzoeker de aan hem - als medewerker van de Belastingdienst - toekomstige toezichthoudende taken mochten worden toevertrouwd.
- Verzoeker door zijn houding en gedrag, zeker ten opzichte van de politie, vermoedelijk het aanzien van de Belastingdienst schade had berokkend.
- Het belang van een integere Belastingdienst als overheidsinstantie een algemeen (publiek) belang is.

De Belastingdienst houdt toezicht op de naleving van de integriteitsregels, zoals vastgelegd in onder andere het ambtenarenreglement. Om die reden konden de

politiegegevens op grond van artikel 19 sub d van de WPG (zie Achtergrond) aan de Belastingdienst worden verstrekt. Het volgens verzoeker voor hem ontlastende proces-verbaal van 15 november 2010 is niet door de politie aan de FIOD ter beschikking gesteld en was bij de FIOD onbekend. Het was voor de FIOD dan ook niet mogelijk om dat proces-verbaal te verstrekken.

In reactie op de bevindingen heeft de minister van Financiën gesteld niet zeker te weten of de processen-verbaal van 2 en 8 december 2010 zijn verstrekt in het kader van de heffing en inning van rijksbelastingen. De FIOD heeft in reactie op de bevindingen aangegeven te vermoeden dat deze processen-verbaal niet zijn verstrekt in het kader van de heffing en inning van rijksbelastingen.

Standpunt minister van Veiligheid en Justitie

Naar aanleiding van het onderzoek van de Nationale ombudsman heeft de minister van Veiligheid en Justitie laten weten dat er meerdere informatieverstrekkingsverzoeken zijn gedaan:

- verzoek om informatie voor de fiscaliteit van 24 november 2010 van de Belastingdienst aan het OM;
- verzoek om informatie over verzoeker met betrekking tot het integriteitsonderzoek van de Belastingdienst aan het OM van 7 december 2010;
- verzoek om informatie met betrekking tot mogelijke strafwaardigheid van 7 december 2010 van de Belastingdienst aan het OM;
- het verzoek van de FIOD van 12 januari 2011 aan het OM om gegevens aan de Belastingdienst te verstrekken.

In reactie op het verzoek van 12 januari 2011 heeft het OM gesteld dat het niet zelf overgaat tot verstrekking van de gevraagde gegevens aan de Belastingdienst, aangezien de FIOD de bevoegdheid toekomt om de verstrekking aan de Belastingdienst in het kader van de WPG te beoordelen. Het OM heeft wel aangegeven dat voor wat betreft een eventueel voorgenomen verstrekking door de FIOD aan de Belastingdienst het OM geen bezwaren zag met het oog op opsporings- en vervolgingsbelangen. Het OM heeft onder meer de processen-verbaal van 2 en 8 december 2010 aan de FIOD verstrekt. Volgens de minister mocht de FIOD over deze informatie beschikken, omdat een bijzondere opsporingsdienst voor de WPG op één lijn wordt gesteld met de politie. In dat verband komt de FIOD ook de bevoegdheid toe om op basis van artikel 19 WPG gegevens aan derden te verstrekken. De minister stelt dat het OM heeft meegewerkt aan de gegevensverstrekking op grond van artikel 55 AWR aan de Belastingdienst met het oog op de heffing en inning van belastingen. Verder heeft het OM strafvorderlijke gegevens aan de FIOD verstrekt op grond van de WPG met het oog op het onderzoek naar het mogelijk strafwaardig handelen van verzoeker. Ook heeft het OM instemming gegeven voor de voorgenomen verstrekking van de FIOD aan de Belastingdienst op grond van artikel 19 WPG. Volgens de minister hebben de verstrekkingen rechtmatig plaatsgevonden en heeft het OM haar rol op juiste wijze vervuld. De minister acht de klacht van verzoeker dan ook ongegrond.

Standpunt politiechef

In reactie op het onderzoek van de Nationale ombudsman heeft de politiechef laten weten dat de politie kort na 12 januari 2011 informatie heeft verstrekt aan de Belastingdienst/FIOD. Vanwege het tijdsverloop is nu niet meer precies na te gaan welke informatie werd verstrekt. Het is waarschijnlijk dat twee processen-verbaal zijn verstrekt (van 2 en 8 december 2010). De FIOD/Belastingdienst heeft bij brief van 12 januari 2011 het OM om informatie verzocht. De officier van justitie heeft hierover overleg met de politie gehad. Daarna heeft de politie op basis van artikel 55 van de AWR informatie verstrekt. Vanwege het tijdsverloop kan de politie niet aangeven waarom slechts de processen-verbaal van 2 december en 8 december 2010 zijn verstrekt en niet een volgens verzoeker voor hem ontlastend proces-verbaal van 15 november 2010. De politie heeft geen reden gehad om slechts de voor verzoeker belastende documenten te verstrekken.

In een aanvullende reactie heeft de politie laten weten dat de brief van de FIOD aan het OM van 12 januari 2011 en de informatieverstrekking daarna verkeerd waren geïnterpreteerd. De politie stelt dat is gebleken dat de Belastingdienst op grond van artikel 55 van de AWR bij brief van 24 november 2010 het OM heeft verzocht om gebruik te mogen maken van de onderzoeksgegevens over de zoon van verzoeker en zijn bedrijf voor de heffing en inning van rijksbelastingen. Nadat het OM akkoord was, heeft de politie de onderzoeksgegevens aan de Belastingdienst verstrekt. De politie stelt dat de FIOD niet de informatie heeft ontvangen die de politie aan de Belastingdienst heeft verstrekt op grond van artikel 55 van de AWR. De politie is niet gebleken van andere informatieverstrekking door de politie aan de FIOD en de Belastingdienst.

Stukken

In het proces-verbaal van bevindingen van de politie van 2 december 2010 is onder andere vermeld dat – samengevat weergegeven – verzoeker de doorzoeking van het bedrijfspand van zijn zoon heeft verstoord en verzoeker de boekhouder al had laten weten dat de politie langs zou komen voor de administratie nog voordat de politie contact met de boekhouder had opgenomen.

BEOORDELING

Uit het onderzoek van de Nationale ombudsman komt naar voren dat informatie over verzoeker, zijn zoon en/of zijn bedrijf is verstrekt in het kader van:

- de heffing en inning van rijksbelastingen;
- het onderzoeken van mogelijk strafwaardig handelen van verzoeker;
- het onderzoeken van mogelijk plichtsverzuim door verzoeker.

In de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 13 mei 2015 (201403209/1) is overwogen dat een beslissing tot verstrekking van politiegegevens op grond van artikel 19 WPG aan de bestuursrechter kan worden voorgelegd. Gelet hierop zal de Nationale ombudsman de informatieverstrekkingen die in dit geval zijn gedaan op grond van de WPG niet beoordelen.

Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat grondrechten van burgers worden gerespecteerd. Eén van die grondrechten is het recht op privacy. Dit betekent dat van overheidsinstanties mag worden verwacht dat zij in de uitvoering van informatieverstrekkingen taken waarborgen dat de inbreuk op de privacy van een burger zo gering mogelijk is. Er mogen niet meer gegevens worden verstrekt dan noodzakelijk zijn om het doel van de verstrekking te bereiken. Daarnaast dient het opvragen, ontvangen en verstrekken van informatie zorgvuldig te worden geregistreerd.

Ten aanzien van alle informatieverstrekkingen (die in het kader van de heffing en inning rijksbelastingen, die in verband met mogelijk strafwaardig handelen en die in verband met mogelijk plichtsverzuim) kan op basis van de informatie die de betrokken instanties hebben gegeven niet worden vastgesteld welke informatie exact is verstrekt en ontvangen. De politie, de FIOD, het OM en de Belastingdienst hebben onvoldoende vastgelegd wanneer welke informatie werd verstrekt en ontvangen en op basis van welke grondslag. De manier waarop de betrokken instanties zijn omgegaan met de informatie-uitwisseling in dit geval en het ontbreken van een zorgvuldige registratie hiervan, geeft naar het oordeel van de Nationale ombudsman geen blijk van respect voor verzoekers privacy. Het ging hier om gevoelige informatie waarmee een inbreuk werd gemaakt op verzoekers privacy, daargelaten of deze inbreuk gerechtvaardigd was. Met het maken van een dergelijke inbreuk dient niet lichtvaardig te worden omgegaan. Zowel de instantie die informatie vraagt en/of ontvangt als de instantie die informatie verstrekt, toestemming geeft voor de informatieverstrekking en/of informatieverstrekking weigert, dient zorgvuldig na te gaan op basis van welke grondslag wordt gehandeld en vervolgens dienen de handelingen zorgvuldig te worden vastgelegd. Alles overziend komt de Nationale ombudsman tot de conclusie dat de politie, het OM, de FIOD en de Belastingdienst het vereiste dat grondrechten - in dit geval het recht op privacy - dienen te worden gerespecteerd, hebben geschonden.

De onderzochte gedragingen zijn niet behoorlijk.

Gelet op de informatie die de Nationale ombudsman van de betrokken overheidsinstanties heeft ontvangen, is niet duidelijk geworden of in het kader van de heffing en inning van rijksbelastingen onder andere het proces-verbaal van bevindingen van 2 december 2010 is verstrekt aan de Belastingdienst. Voor zover dit proces-verbaal geheel is verstrekt op die grond, overweegt de Nationale ombudsman als volgt. In dit proces-verbaal staat informatie die naar het oordeel van de Nationale ombudsman wel relevant kan zijn voor de heffing en inning van belastingen. Maar in dit proces-verbaal is ook vermeld dat verzoeker de doorzoeking had verstoord en dat hij de boekhouder van zijn zoon had verteld dat de politie zou langskomen voor de administratie. Deze informatie is naar het oordeel van de Nationale ombudsman niet relevant voor de heffing en inning van rijksbelastingen en had dan ook niet op die grond mogen worden verstrekt.

BEVINDINGEN

Ten aanzien van de mededeling op intranet

Op 23 juni 2011 heeft de Belastingdienst op een interne website BOBweb de volgende mededeling geplaatst:

"(Verzoeker; N.o.)

Vanwege schending van de integriteit is medewerker geschorst en hem is de toegang tot de dienstgebouwen ontzegd".

Standpunt verzoeker

Verzoeker is van mening dat hij met de mededeling over zijn schorsing en ontzegging van de toegang tot de dienstgebouwen op het interne BOBweb aan de digitale schandpaal is genageld. Deze informatie is voor de gehele Belastingdienst raadpleegbaar, aldus verzoeker. Verzoeker wijst erop dat de Belastingdienst niet heeft aangegeven waarom uiteindelijk ruim twee maanden na zijn schorsing alsnog is overgegaan tot de publicatie op BOBweb.

Standpunt minister van Financiën

De minister van Financiën heeft laten weten dat het BOBweb een intranetsite was die in de periode waarop verzoekers klacht ziet, toegankelijk was voor medewerkers van de Belastingdienst van de regio waar verzoeker werkte en indirect oproepbaar was voor medewerkers van de overige regio's. Verzoeker is op 12 april 2011 geschorst en hem is de toegang tot de dienstgebouwen ontzegd. De tekst van het bericht op BOBweb van 23 juni 2011 is conform de toen geldende "Handreiking incidentcommunicatie" opgesteld. Deze handreiking is inmiddels vervangen door een Richtlijn uit 2014. Daarbij zijn geen inhoudelijke feiten en omstandigheden ten aanzien van de genomen ordemaatregelen vermeld. Verzoeker is over de mededeling op BOBweb geïnformeerd bij brief van 21 juni 2011.

Gezien de redenen voor de publicatie is het de bedoeling dat een toegangsverbod en een publicatie zo dicht mogelijk bij elkaar liggen. Het is dan ook ongelukkig dat de datum van publicatie ruimschoots na de schorsing heeft gelegen, omdat er toen sprake was van een inhaalslag bij de invoering van dergelijke publicaties. Weliswaar had dit volgens de minister te maken met een nieuwe werkwijze, maar het belang voor de werkgever van een publicatie ruim twee maanden na de schorsing is daardoor veel beperkter. Achteraf gezien had bij de beslissing over plaatsing van het bericht aan het privacybelang van verzoeker meer gewicht moeten worden toegekend. De minister zal verzoeker hiervoor bij brief excuses aanbieden.

Uit de stukken die de Nationale ombudsman in zijn bezit heeft, blijkt dat in juli 2011 een besluit is genomen over de disciplinaire straf voor verzoeker. In augustus 2011 heeft verzoeker hiertegen bezwaar gemaakt en in september 2011 is een beslissing op bezwaar genomen.

BEOORDELING

Het evenredigheidsvereiste houdt in dat de overheid een middel kiest om haar doel te bereiken dat niet onnodig ingrijpt in het leven van de burger en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel.

De Nationale ombudsman erkent het belang van de Belastingdienst als werkgever bij het voorlichten van haar medewerkers wanneer één van hun collega's is geschorst en de toegang tot de dienstgebouwen is ontzegd. Een dergelijke mededeling dient te worden gedaan op het moment dat het daarmee beoogde doel ook daadwerkelijk kan worden bereikt. De Nationale ombudsman is echter – in navolging van de minister – van oordeel dat dit voorlichtingsbelang zeer beperkt is als deze voorlichting twee maanden na de schorsing wordt gegeven.

Verder is het volgende van belang bij de door de Belastingdienst af te wegen belangen in het licht van het te dienen doel. Op het moment dat de mededeling op BOBweb werd geplaatst in juni 2011, was er nog geen besluit genomen ten aanzien van een mogelijke disciplinaire straf voor verzoeker. Nadat dit besluit in juli 2011 was genomen, heeft nog een bezwaarprocedure plaatsgevonden. Nu op het moment van het plaatsen van de mededeling op BOBweb aan verzoeker nog geen disciplinaire straf was opgelegd en een mogelijke procedure hieromtrent nog niet was afgerond, is de Nationale ombudsman van oordeel dat in de mededeling gesproken had dienen te worden van bijvoorbeeld een *mogelijke of vermoedelijke* schending van de integriteit. De Belastingdienst had de mededeling zo dienen te formuleren dat verzoeker persoonlijk niet meer schade zou worden toegebracht dan noodzakelijk was. De door de Belastingdienst gebruikte formulering greep onnodig in in het leven van verzoeker.

Door de mededeling pas in een laat stadium op BOBweb te plaatsen en de bewoordingen van die mededeling niet zorgvuldiger te kiezen, heeft de Belastingdienst het evenredigheidsvereiste geschonden.

CONCLUSIE

De klacht over de onderzochte gedragingen van de politie, het Openbaar Ministerie, de Belastingdienst en de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst ten aanzien van de informatieverstrekking is gegrond, wegens schending van het vereiste dat grondrechten - in dit geval het recht op privacy - dienen te worden gerespecteerd.

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst ten aanzien van de mededeling op BOBweb is gegrond, wegens schending van het evenredigheidsvereiste.

De Nationale ombudsman,

Reinier van Zutphen

ACHTERGROND

Algemene wet inzake rijksbelastingen

Artikel 55

1. Onze Ministers, openbare lichamen en rechtspersonen die bij of krachtens een bijzondere wet rechtspersoonlijkheid hebben verkregen, de onder hen ressorterende instellingen en diensten, alsmede lichamen die hoofdzakelijk uitvoering geven aan het beleid van de rijksoverheid, verschaffen, mondeling, schriftelijk of op andere wijze - zulks ter keuze van de inspecteur - de gegevens en inlichtingen, en wel kosteloos, die hun door de inspecteur ter uitvoering van de belastingwet worden gevraagd.
2. Onze Minister kan, op schriftelijk verzoek, ontheffing verlenen van de in het eerste lid omschreven verplichting.

Wet politiegegevens

Artikel 15. (ter beschikking stellen van politiegegevens)

1. De verantwoordelijke stelt politiegegevens ter beschikking aan personen die door hemzelf dan wel door een andere verantwoordelijke overeenkomstig artikel 6, tweede lid, zijn geautoriseerd voor de verwerking van politiegegevens, voor zover zij deze behoeven voor de uitvoering van hun taak.
2. In bijzondere gevallen kan, indien dit noodzakelijk is voor een goede uitvoering van de politietaak, de terbeschikkingstelling van politiegegevens door de verantwoordelijke worden geweigerd dan wel kan de verantwoordelijke beperkende voorwaarden stellen aan de verdere verwerking. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld over de gronden waarop de terbeschikkingstelling kan worden geweigerd en over de beperkende voorwaarden die kunnen worden gesteld.

Artikel 19. (verstrekking aan derden incidenteel voor alle regio's) (zoals dat gold ten tijde van belang)

In bijzondere gevallen kan de verantwoordelijke, voor zover dit noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend algemeen belang, in overeenstemming met het op grond van de Politiewet 1993 bevoegde gezag, beslissen tot het verstrekken van politiegegevens aan personen of instanties voor de volgende doeleinden:

- a. het voorkomen en opsporen van strafbare feiten;
- b. het handhaven van de openbare orde;
- c. het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven;
- d. het uitoefenen van toezicht op het naleven van regelgeving.